

DAGBOEK VAN EEN LEEK

Vrijdag 7 December: Als iemand zich verheugt in den opbloei van de ijshockeysport, dan ben ik het. Maar waarom gaan de goede en trouwe vaderlanders, de echte Hollandsche jongens, die deze sport zullen beoefenen, zich nu potsierlijk „Holland-Wanderers" noemen.

„Dutch-Wanderers" zou nog wat zijn. Maar waarom moeten we de voetstappen betreden van onze barbiers en confectiehandelaren, die hun winkelruiten beschrijven met opschriften in vreemde talen? Een sport, beoefend door Hollandsche jongens, onder Hollandsche Maris-luchten, jongens, toegejuicht door Hollandsche vrouwen, bezongen in Hollandsche dagbladen en Hollandsche sporttijdschriften, waarom moeten zij zich zoo buitenissig, zoo vreemdsoortig, zoo wonderlijk noemen?

Nu ik het toch heb over ijshockey, de nieuwe sport in ons land sedert we een kunstijsbaan hebben, moet ik toch opmerken, dat onze sportjournalisten daar nu eens een studie van moeten maken, want wat ik er zoo over hoor door de radio en wat ik er zoo over lees in de bladen, dat lijkt nog naar niet veel. Is het niet iets voor de Amsterdamsche Sportpers, of voor de Nederlandsche Sportpers of voor de nog zoo piepjonge Rotterdamsche Sportpers om een cursus te beginnen over ijshockey? En let dan op, vóór wij twee maanden verder zijn noemen Jan, Piet en Klaas zich ijshockey-expert en dan vertellen ze, dat ze in dat en dat jaar in een ijshockey-ploeg hebben gezeten, ijshockey-internationaal en ijshockey-kampioen geweest zijn.

Zaterdag 8 December: De K.N.V.B. bestaat 45 jaar. Het wordt zoetjes aan tijd om een feestcommissie te benoemen voor het gouden jubileum. Maar wat leven we toch snel. Is het nu alweer 5 jaar geleden, dat wij die massale eterij te verwerken kregen in het R.A.I.-gebouw? En die lintjes-regen? En al dat gefeest?

's Avonds al naar Amsterdam. En in het goede gezelschap van mijn ouden vriend Lamey, die juist de F.E.K. had opgericht. Daar zat Europa op te wachten. Na de moorden in Marseille, na de keet

in het Saargebied, na het huwelijk van Marina, moest er ook in Nederland wat gebeuren. En ziet, Lamey stak zijn wijsvinger ter waarschuwing in de hoogte in de richting van Dirk van Prooye en hij balde zijn vuist naar alle richtingen, naar het bondsbestuur boven hem, naar de algemeene vergadering, naar de tweede-, derde- en vierde-klassers. En eigenlijk verandert er niets, want deed mr. Kleyn nu al weer meer dan 25 jaar geleden niet hetzelfde, toen hij het Gouden Hoofd oprichtte om Warner te beduiden, dat de eerste-klassers, als het erop aankwam, de macht in handen hadden?

Zondag 9 December: 35 jaar geleden speelden we in de Meer tusschen de monumenten, die de koeien op het ongelijke grasland hadden nagelaten. De doelpalen sjouwden we zelf uit de keet — dat was een varkenshok — naar het veldje. De krijtlijnen, die we zelf trokken, waren soms geen meter van de sloot verwijderd, hetgeen zijn voordeel kon hebben als een tegenstander je te na mocht komen. We waschten ons met zijn twee-en-twintigen in een blikkie gevuld met slootwater. Ik zie wethouders van de hoofdstad, ministers van staat, generaals, bankdirecteuren, burgemeesters nog in het varkenshok zitten op den rand van een vat met onwelriekenden inhoud, om in half donker hun voetbalplunje te verwisselen. Waren we toen ongelukkiger dan thans? Neen, de glimlach van de dochter van den boer, die ons het veld verhuurde en die ons fleschjes limonade verkocht voor 7 ct. per stuk, zou het nog kunnen getuigen, nu ze wellicht oud en rimpelig als grootmoeder een rustig bestaan leidt ergens in een besjeshuis.

En thans Ajax! Het Ajax-stadion. Een wonder, een gedicht, een verrassing, een droom.

Geen wonder, dat iedereen er was, heel de voetbalwereld. Van Dirk van Prooye af tot het onbenulligst consultje van een plaatselijk bondje toe.

Een opmerking: in Amsterdam kan alles. Het is een stad van kranige durf. Ook op sportgebied.

We hebben gevoetbald ook nog, na

redevoeringen o.m. van mijn vriend V.o.s. Geen publiek blijft rustig onder redevoeringen, die het niet volgen kan. Een organisator, die redevoeringen laat houden, die een groot publiek niet hoort, mag niet eischen, dat het publiek stil is. Het is niet de fout van het publiek, maar het is de fout van den organisator. Het publiek is slechts een domme hoop, een brok onbeschaafde massa. Zie Multatuli.

Maandag 10 December: Bij ons in het kleine stadje wordt een golfclub opgericht. De heer Brongers komt een lezing houden en hij heeft al gezegd, er wonen aristocraten genoeg, zoodat het best zal lukken. Bovendien, als we een tekort van aristocraten hebben, dan kan het ook wel met wat minder, zoo doen andere golfclubs ook, heet het. Toch een gevaarlijk experiment, je kunt nooit weten. Voor je het zelf bewust bent, ben je aan de democratie van tennis en aan de verpoening van voetbal toe.

Dinsdag 11 December: Ons blad van de pers en de wereld in. Elke week een nieuw succes. Ik ga het altijd zelf op de drukkerij halen. Ik lees daar een polemiekje tusschen twee gevoelige mensen Joris v. d. Berghen Han G. Hoekstra. Is het brutaal als ik mij er even innem met een enkele opmerking? En dan wil ik tot den heer Hoekstra zeggen: het is misschien heelemaal verkeerd, maar het is wel degelijk mogelijk en het zal in den regel zelfs altijd het geval zijn, dat iets wat aan het geheel mankeert, dat geheel ook schaadt. Mag ik den pianist van den heer Hoekstra even veranderen in een alt- of sopraanzangeres, in een voordracht-kunstenaar?

Woensdag 12 December: In Rotterdam Hongaren zien voetballen bij slecht weer. Desondanks toch een goed bezet terrein. Ik had medelijden met Hollander, die boven op het dak van de overdekte tribune een paar gramofoonplaatjes stond te vertellen.

's Avonds naar het nieuwe sportfondsenbad in Schiedam, het zag er keurig uit, het wordt een groote stad.

Donderdag 13 December: Schitterend ingezonden stuk gelezen van jhr. C. van Lennep, de oud tennisspeler, die thans in Territet woont. Koren op mijn molen inzake het schoonrijden op de schaats. TARTUFFE.

KUNSTIJSBAAN

ACHTER HET SPORT-
FONDSENBAD AAN DE
LINNAEUSSTRAAT TE A'DAM

GEOPEND DAGELIJKS, ook voor niet
leden, van 10—18 en van 20—23 uur.

INLICHTINGEN TELEFOON 90022-90033

Om den Revue-beker.

Tweede aanmoedigingswedstrijd voor Dames.

De verrassing van den tweeden aanmoedigingswedstrijd was mevr. Bouman van de Twentsche Golfclub, die twee dagen oefenen op de Haagsche course beloond zag met de eerste plaats in dezen wedstrijd, welke zooals gebruikelijk over 36 holes medalplay ging.

Was mevr. Schiff op de Kennemer Golfclub in den eersten wedstrijd als eerste geëindigd, thans op de baan van haar club zag zij geen kans om zich onder de eersten te klasseeren en verschillende dames streefden haar voorbij. De twee resterende wedstrijden in het komend voorjaar beloven daarom zeer spannend te worden. In de kopgroep geven verschillende dames elkaar niets toe en wie de winnares van den „Revue“-beker zal zijn, is nog met geen mogelijkheid te zeggen.

Was er dus spanning genoeg, de kwaliteit van het vertoonde spel was onvoldoende. Om met twee scores van 90 en 94 eerste te kunnen worden, is voor verbetering vatbaar. Wat vooral tegenviel, waren de resultaten van de talrijke Haagsche dames op haar eigen course. Hier hadden wij toch zeker beter verwacht, temeer daar de baan in uitstekenden toestand was — beter dan wij in den winter hadden durven verwachten — en ook het milde December-weer als alleszins goed golfweer mocht worden betiteld.

Deze wedstrijden bewijzen tot dusverre ten volle, dat aan de instelling behoefte bestond. Men krijgt thans een goed overzicht over het beschikbare speelsters-materiaal en het zou ons niet verwonderen, wanneer de nationale damesploeg het volgend jaar tegen Duitsland en België enkele wijzigingen zal ondergaan.

Het was te betreuren, dat onze kampioene, mevr. A. Buma-van Tienhoven en

Automobiel onderneming
„ELPEKA“
 Zandvoortsche laan 6
 Heemstede - Telef. 26286
 Handel, in- en verhuur van auto's
 Boxen van f 10.— per mnd. af
 Cano's en accessoires

Mijnhardt's
 zenuwtabletten 75 ct
 laxeertabletten 60 ct
 maagtabletten 75 ct
 „Wat Mijnhardt maakt is goed“

een onzer andere sterke speelsters, Jkvr. N. van Riemsdijk-Gravin v. Limburg Stirum, tot dusverre niet van de partij waren. Hopen wij, dat zij in de nog resterende wedstrijden in het voorjaar zullen deelnemen om nog de noodige oefening te verkrijgen. Dan kan een sterk team worden geformeerd!

De gedetailleerde uitslagen van dezen tweeden Aanmoedigingswedstrijd voor dames luiden ten slotte als volgt: 1. Mevr. Bouman (Twentsche G.C.) 90 en 94, 184; 2. Mevr. Fabius (Hilversumsche G.C.) 94 en 92, 186; 3. en 4. Mevr. Steenhuis (Haagsche G.C.) 91 en 96, 187, Mevr. Kern (Kennemer G.C.) 92 en 95, 187; 5. en 6. Mevr. Steinmetz (Haagsche G.C.) 95 en 95, 190, mevr. Heldring (Hilversumsche G.C.) 100 en 90, 190; 7. Mevr. Smalt (Haagsche

VERO-SPORT

De PET der Kampioenen
 De KAMPIOEN der PETTEN

G.C.) 95 en 96, 191; 8. Mevr. Schiff (Haagsche G.C.) 100 en 92, 192.

J. A. B.

Losse aantekeningen

Het Kopenhaagsche publiek heeft den smaak van Zesdaagschen beet gekregen. De jongste Six-Days is zoo succesvol geweest, dat de organisatoren besloten reeds in het voorjaar er weer een te doen vrijrijden!

*

Het Blauw-Wit athletiekkamp werd aanmerkelijk verzwakt door het vertrek van H. Eikema, die lid is geworden van de A.A.C.

*

In het Haagsche A.D.O. heeft de athletiek-beoefening zoodanig vasten voet gekregen, dat groote verdere propaganda-plannen in voorbereiding zijn.

*

Voor de Ned. delegatie der O. S. 1936 is de N.O.C. preases, mr. A. Baron Schimmelpenninck van der Oye, tot alg. leider en voorzitter benoemd en dhr. Karel Lotsy tot chef de mission. 't Kon lastig beter!